

Czwartek, 23 maja 2013 r.

7. ponownie daje wyraz swemu głębokiemu oburzeniu wszelkimi atakami terrorystycznymi na wielką skalę, wyraża solidarność z ofiarami takich ataków i współczucie z powodu bólu i cierpienia ich rodzin, przyjaciół i krewnych; powtarza jednak, że walka z terroryzmem nie może odbywać się kosztem ustalonych podstawowych i podzielanych wartości, takich jak poszanowanie praw człowieka i praworządności;

8. wyraża ubolewanie z powodu tego, że zobowiązanie prezydenta USA do zamknięcia Guantánamo do stycznia 2010 r. nie zostało jeszcze zrealizowane; ponawia apel do władz Stanów Zjednoczonych, by dokonały rewizji systemu komisji wojskowych w celu zagwarantowania rzetelnych procesów, by zamknęły bazę Guantánamo, zakazały – bez względu na okoliczności – stosowania tortur, złego traktowania i bezterminowego przetrzymywania bez procesu;

9. z żalem przyjmuje decyzję prezydenta USA z 7 marca 2011 r. w sprawie podpisania dekretu o przetrzymywaniu i cofnięciu zakazu postępowania w sądach wojskowych; jest przekonany, że normalne procesy karne w sądach cywilnych to najlepszy sposób rozwiązania kwestii statusu więźniów Guantánamo; nalega, aby zatrzymanym w więzieniach amerykańskich szybko przedstawiono zarzuty i wytoczono proces zgodnie z międzynarodowymi standardami praworządności, albo aby zostali oni uwolnieni; podkreśla w związku z tym, że do wszystkich osób, bez dyskryminacji, należy stosować jednakowe standardy dotyczące rzetelnego procesu;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji organowi powołującemu komisje wojskowe, sekretarzowi stanu USA, prezydentowi USA, Kongresowi i Senatowi Stanów Zjednoczonych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich UE, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz rządowi państw członkowskich ONZ.

P7_TA(2013)0232

Indie: egzekucja Mohammada Afzala Guru i jej konsekwencje

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie Indii: stracenie Mohammada Afzala Guru i wynikające stąd konsekwencje (2013/2640(RSP))

(2016/C 055/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. wzywającą do wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci oraz rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 63/168 wzywającą do wdrożenia rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 18 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając deklarację końcową przyjętą na 4. Światowym Kongresie Przeciw Karze Śmierci w Genewie w dniach 24–26 lutego 2010 r., w której wezwano do powszechnego zniesienia kary śmierci,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci z dnia 11 sierpnia 2010 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie zniesienia kary śmierci, zwłaszcza rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie inicjatywy na rzecz natychmiastowego moratorium na karę śmierci⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek czternastu emerytowanych sędziów Sądu Najwyższego Indii i innych wysokich sądów, złożony w lipcu 2012 r. na ręce prezydenta Indii i zawierający apel o zamianę kary śmierci na inną karę w przypadku trzynastu więźniów, gdyż w ciągu ostatnich dziewięciu lat wyroki te zostały mylnie utrzymane w mocy przez Sąd Najwyższy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 775.

Czwartek, 23 maja 2013 r.

- uwzględniając Światowy Dzień przeciwko Karze Śmierci oraz Europejski Dzień przeciwko Karze Śmierci obchodzony 10 października każdego roku,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Mohammad Afzal Guru został skazany na śmierć w 2002 r. po otrzymaniu wyroku skazującego za konspirację w związku z atakiem na parlament Indii w grudniu 2001 r. oraz stracony przez władze Indii w dniu 9 lutego 2013 r.;
- B. mając na uwadze, że kara śmierci jest najokrutniejszą, nieludzką i upokarzającą karą, która narusza prawo do życia zapisane w Powszechnej deklaracji praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że 154 kraje na świecie zniosły karę śmierci de iure lub de facto; mając na uwadze, że przedstawiając swoją kandydaturę do miejsca w Radzie Praw Człowieka ONZ przed wyborami w dniu 20 maja 2011 r., Indie zobowiązały się do przestrzegania najwyższych standardów promowania i ochrony praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że w listopadzie 2012 r. Indie zniosły trwające osiem lat nieoficjalne moratorium na wykonywanie egzekucji, kiedy straciły Ajmala Kasaba, skazanego za udział w atakach w Bombaju w 2008 r.;
- E. mając na uwadze, że krajowe i międzynarodowe organizacje praw człowieka zgłosiły poważne zastrzeżenia dotyczące uczciwości procesu Afzala Guru;
- F. mając na uwadze, że 1 455 więźniów w Indiach oczekuje obecnie na wykonanie kary śmierci;
- G. mając na uwadze, że mimo wprowadzenia godziny policyjnej w dużych częściach Kaszmiru znajdujących się w rękach administracji indyjskiej po śmierci Afzala Guru miały miejsce protesty;
1. ponownie podkreśla swój stały sprzeciw wobec kary śmierci bez względu na okoliczności i po raz kolejny wzywa do niezwłocznego wprowadzenia moratorium na jej wykonywanie w państwach, w których karę śmierci wciąż się stosuje;
 2. potępia przeprowadzoną skrycie przez rząd Indii egzekucję Afzala Guru w więzieniu Tihar w Nowym Delhi w dniu 9 lutego 2013 r. na przekór zauważalnej na całym świecie tendencji do znoszenia kary śmierci oraz wyraża ubolewanie, że żona ani inni członkowie rodziny Afzala Guru nie zostali poinformowani o zbliżającej się egzekucji ani o pogrzebie;
 3. wzywa rząd Indii do zwrócenia ciała Afzala Guru jego rodzinie;
 4. wzywa władze Indii do stosowania się do najwyższych krajowych i międzynarodowych standardów sądowych we wszystkich procesach i postępowaniach sądowych oraz do udzielania niezbędnej pomocy prawnej wszystkim więźniom i osobom sądzonym;
 5. ubolewa nad śmiercią trzech młodych Kaszmirczyków po protestach przeciwko straceniu Afzala Guru; wzywa siły bezpieczeństwa do umiaru w stosowaniu siły wobec pokojowo nastawionych demonstrantów; wyraża zaniepokojenie z powodu ewentualnych negatywnych skutków dla procesu pokojowego w Kaszmirze;
 6. pilnie wzywa rząd Indii do niezatwierdzania w przyszłości nakazów wykonania kary śmierci;
 7. wzywa rząd i parlament Indii do przyjęcia przepisów prawnych wprowadzających stałe moratorium na wykonywanie egzekucji z myślą o zniesieniu kary śmierci w niedalekiej przyszłości;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Wspólnoty Narodów, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, wysokiemu komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka, a także prezydentowi, rządowi i parlamentowi Indii.